

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 21939

гр. София, 25.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разгледа дело номер **12019** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с
чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба с характер на искане за изменение решение № 13873 от 22.04.2025
г. по адм. дело № 12019/2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) в частта
му за разноските, подадена от областния управител на Област С.. Иска се присъдените разноси
за адвокатско възнаграждение да бъдат намалени и присъдени под нормативно установения
минимум, на основание Решение от 25.02.2024г. на СЕС поради това, че възнаграждение от 1000
лева не съответства на фактическата и правна сложност на делото.

В срока по чл.248, ал.2 от ГПК насрещната страна – М. Б. К. чрез пълномощника си адв. Д. в
писмено становище оспорва искането като неоснователно. Счита, че по своята същност
възраженията с позоваване на решението на СЕС и противоречие на Наредбата за минималните
адвокатски възнаграждения с чл.101, § 1 от ДФЕС представлявали възражения за прекомерност
на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение, като такова възражение вече
било направено и обсъдено от съда. Допълва, че позоваването на решението на СЕС не водело
само по себе си до извод за прекомерност на направените по делото разноси. Моли за
отхвърлянето му.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира искането с правно
основание чл.248, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК като подадено от надлежна страна, при
наличие на правен интерес и в законоустановения срок за процесуално допустимо. Разгледано по
същество, същото е неоснователно.

Съгласно чл.248, ал.1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в
едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да
измени постановеното решение в частта му за разноските.

В случая с решението, чието изменение се иска, по жалба на М. Б. К. е отменен мълчалив отказ на
областния управител на Област С. за извършване на административна услуга – заверка на молба-
декларация по обстоятелствена проверка за ПИ с идентификатор 68134.8200.1061 и ПИ с

идентификатор 68134.8200.732 и преписката е изпратена на административния орган за произнасяне по заявлението на М. Б. К. при съобразяване на дадените с мотивите на решението указания. С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя са присъдени разноски в размер на 1010 лева, от които 1000 лева за заплатено адвокатско възнаграждение и 10 лева за държавна такса.

По направеното от ответника по делото възражение за прекомерност в мотивите на решението съдът се е произнесъл като е приел, че същото не е прекомерно, като определено в границите на посочения в Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум, като фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем и качество на адвокатска защита не предполагали намаляването му.

При тези данни съдът намира, че с подаденото искане се прави опит за преразглеждане на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, присъдено на насрещната страна по делото. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр.14/2025 г.), минималният размер на адвокатското възнаграждение по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал.2, е 1000 лева. По делото е проведено открито съдебно заседание с участието на процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Д., която в хода на делото е осъществила процесуални действия и е изразила становище по същество. С това съдът приема, че е осъществен дължимият обем на процесуална защита.

По изложените съображения съдът намира искането за изменение на решението в частта му за разноските за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на областния управител на Област С. за изменение на решение № 13873 от 22.04.2025 г. по адм. дело № 12019/2024 г. по описа на Административен съд – София град в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Съдия: